

Programma

A black and white photograph of a field of poppies and other flowers. The flowers are in various stages of bloom, with some large, open petals and many unopened buds. The background shows a cloudy sky. The overall mood is serene and natural.

Concerten Kamerkoor Tiraña
3 mei Koepelkerk Smilde
4 mei Akerk Groningen

Programma

1. In Gottes Namen fahren wir
Heinrich Finck (1445-1527)
2. In Gottes Namen fahren wir
Thomas Stoltzer (c. 1480-1526)
3. In Gottes Namen fahren wir
Heinrich Isaac (c. 1450-1517)
4. Selig sind die Toten
Heinrich Schutz (1585-1672)
5. Der Gerechte kommt um BWV 1149
Johann Sebastian Bach (1685-1750)
6. Intermezzo (orgel)
Adagio for strings
Samuel Barber (1910-1981)
7. Selig sind die Toten
Louis Spohr (1784-1859)
8. Cantique de Jean Racine
Gabriel Fauré (1845-1924)
9. Requiem in d Op. 48
Gabriel Fauré

In Gottes Namen fahren wir

Heinrich Finck (c.1445-1527) en Heinrich Isaac (1450-1517) horen beiden tot de componisten die grote naam hebben gemaakt in de Duitse seculiere liederenkunst. Finck werd geboren in Bamberg of Transsylvanië en had een indrukwekkende carrière als hofcomponist en kapelmeester. Het langst werkte hij voor het Poolse hof. Heinrich Isaac is een stuk bekender dan zijn collega Finck. We kennen hem van zijn liederen, maar ook als de componist die een indrukwekkende reeks van zo'n 400 missen schreef, het zogenaamde *Choralis Constantinus* (1550-1555). Thomas Stolzer (1485-1526) is de derde componist in dit blok rond *In Gottes Namen*. Hij werkte vooral aan het hof in Hongarije. Hij stierf samen met zijn patroon Koning Lodewijk II in de slag bij Mohács in 1526.

De melodie van *In Gottes Namen fahren wir* stamt uit de 14e eeuw en is een voorbeeld van een zogenaamse leis. Een geestelijk volkslied, dat vooral buiten de liturgie tot ontwikkeling kwam en gezongen werd. Pas later kreeg het lied een plaats in een kerkelijke liedbundel. De kenmerkende melodie komt in de hier gezongen drie stukken terug als *cantus firmus* in respectievelijk de tenor, in de bas en alt verdeeld en in de alt. De drie versies na elkaar geven een staalkaart van het componeren in de Renaissance.

1, 2, 3. In Gottes Namen fahren wir

Heinrich Finck (1445-1527)

Thomas Stolzer (c. 1480-1526)

Heinrich Isaac (c. 1450-1517)

In Gottes Namen fahren wir,
seiner Genaden begehren wir.
Das helf uns die Gottes kraft
und das heilige Grab
da Gott selber inne lag.
Kyrieleis,
Christeleis,
Kyrieleis,
das helf uns der Heilig Geist,
und die wahr Gottes Stimm,
das wir fröhlich farn von hinn.
Kyrieleis.

*In Gods naam gaan wij,
zijn genade verlangen wij.
Moge Gods kracht ons helpen,
en het heilige graf
waarin God zelf rustte.
Heer ontferm U,
Christus ontferm U,
Heer ontferm U,
moge de Heilige Geest ons bijstaan, en de
ware stem van God,
opdat wij vrolijk verdergaan.
Heer ontferm U,*

Selig sind die Toten

Heinrich Schütz (1585-1672) geldt als een van de grote componisten van de late Renaissance en vroegbarok. Zijn oeuvre is groot en zijn invloed op componisten na hem evenzeer. Schütz' zetting van *Selig sind die Toten* is een van de bekendere en vroegste versies in de vorm van een zesstemmig motet. Het is opgenomen in de bundel *Geistliche Chormusik* uit 1648. Schütz laat in dit werk zijn kunde in het verklanken van woorden gelden. De afwisseling van homofone blokken en polyfonie volgen elkaar vloeiend op. Zij die lijden moeten worden getroost, en die troost wordt in dit werk concreet gemaakt: zij die sterven in de Heer zijn zalig, zij mogen uitrusten van hun werk en het eeuwig leven deelachtig zijn. Het koor zingt ook een versie van deze tekst van de romantische componist Luis Spohr (1784-1859) die het schreef als onderdeel van het Oratorium *Die letzten Dinge* uit 1826. Een klassiek voorbeeld van de Biedermeier stijl. Het koor werkt hier met een wisselzang tussen een solistenkoor en het voltallige koor. De kenmerkende stijl wordt nog extra aangezet als in het slot de tenor uit het solokwartet *In Ewigkeit* als een snik uitzingt boven de rest van de stemmen.

4. Selig sind die Toten

Heinrich Schutz (1585-1672)

Selig sind die Toten,
die in dem Herrn sterben,
von nun an.
Ja, der Geist spricht:
Sie ruhen von ihrer Arbeit,
und ihre Werke folgen ihnen nach.

*Zalig zijn de doden,
die in de Heer sterven,
van nu aan
Ja, zegt de Geest,
opdat zij rusten mogen van hun arbeid,
en hun werken volgen met hen.*

Der Gerechte kommt um

Dit aangrijpende werk is een bewerking, mogelijk door Johann Sebastian Bach (1685-1750), van het 5-stemmige motet *Tristis est anima mea* van Johann Kuhnau. De toeschrijving aan Kuhnau is echter niet helemaal zeker, een andere mogelijke componist van het werk is Antonio Lotti (1665-1740). Van hem weten we dat hij dit werk heeft uitgevoerd in Dresden. Lotti kennen veel mensen o.a. van zijn schrijnende zettingen voor 6, 8 en 10 stemmen van het *Crucifixus*. Het toevoegen door Bach van een instrumentale begeleiding en uitbreiding van het oorspronkelijke werk met 8 maten instrumentale introductie en tussenspel geeft *Der Gerechte kommt um* een ritmische drive die heel anders is dan het origineel. Het wordt aangenomen dat het werk is gebruikt voor een gedenkdienst in Leipzig ergens in de 1730-er jaren. De partituur is voor het eerst aangetroffen in het Passie-Pasticcio *Wer ist der, so von Edom kommt* welke uit de 1750-er jaren stamt. Daarmee zou het stuk ook op een Goede Vrijdag geklonken kunnen hebben, niet ondenkbaar gezien de tekst uit Jesaia 57, 1-2.

5. Der Gerechte kommt um

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Der Gerechte kömmt um,
und niemand ist,
der es zu Herzen nehme;
und heilige Leute werden aufgerafft,
und niemand achtet drauf.
Denn die Gerechten werden
weggerafft vor dem Unglück.
Und die richtig vor sich
gewandelt haben,
kommen zum Frieden
und ruhen in ihren Kammern.

*De rechtvaardige komt om,
en er is niemand ,
die het zich aantrekt;
en heilige mensen worden weggerukt,
terwijl niemand er acht op slaat.
Want de rechtvaardigen
wordt onheil bespaard.
En zij die de juiste weg
hebben bewandeld,
bereiken de vrede
en rusten in hun kamers.*

6. Intermezzo (orgel)

Adagio for strings

Samuel Barber (1910-1981)

7. Selig sind die Toten

Louis Spohr (1784-1859)

Tekst en vertaling gelijk aan nummer 4.

8. Cantique de Jean Racine

Gabriel Fauré (1845-1924)

Verbe égal au Très-Haut
notre unique espérance,
Jour éternel de la terre et des cieux
De la paisible nuit
nous rompons le silence,
Divin Sauveur,
jette sur nous les yeux,

Répands sur nous
le feu de ta grâce puissante,
Que tout l'enfer fuie
au son de ta voix,
Dissipe le sommeil
d'une âme languissante
Qui la conduit
à l'oubli de tes lois!

O Christ sois favorable
à ce peuple fidèle,
Pour te bénir maintenant rassemblé;
Reçois les chants qu'il offre
à ta gloire immortelle,
Et de tes dons qu'il
retourne comblé.

*Woord van de Allerhoogste,
ons enige verlangen,
O eeuwig licht van aarde, hemel en heelal,
In de vredige nacht
komen wij met gezangen,
Goddelijke Heiland,
richt uw oog op ons al.*

*Ontbrand in ons
uw heilige vuur,
Dat heel de onderwereld
wijkt voor uw woord,
Wek de smachtende ziel
op 't juiste uur
Dat hij zich niet verslaapt
en uw wet heeft gehoord.*

*O Christus wees
uw trouwe volk gunstig gezind
Wij zijn hier vandaag bijeen om u te eren;
Ontvang ons gezang voor
uw eeuwig bewind,
Dat het vol van uw gaven
terug moge keren.*

Messe de Requiem

Als stichtend lid van de *Société nationale de musique* was Gabriel Fauré (1845-1924) een belangrijke wegbereider van de Franse muziek rond de eeuwwisseling. Fauré werd als knaap en student grondig geschoold in het gregoriaans en de modale harmonie. In juli 1865 studeerde hij af aan de *École Niedermeyer* met een bijzonder geslaagde *Cantique de Jean Racine* voor koor en orgel, die we ook in dit concert aan het Requiem vooraf laten gaan. De *Cantique* is een zeer bekend en bij koren erg geliefd werk. De vloeiende melodielijnen en de opbouw van zacht naar voluit klank kenmerken dit jeugdwerk, evenals de karakteristieke welluidendheid van de akkoorden.

De ontstaansgeschiedenis van Fauré's *Requiem* is nogal ingewikkeld. Het voert te ver om hier diep op in te gaan, maar de versie die u vanavond hoort is de 1893 versie voor koor, solisten en bewerking voor orgel. Tot 1891 ontbraken de twee delen waarin een bariton-solo is opgenomen. Later volgde ook nog het *Offertorium*. Het zo uiteindelijk zevendelige werk ging in 1893 in première in de Madeleine kerk in Parijs. Iets later werd deze orgelversie opgemaakt.

Opbouw

Uit de opbouw van zijn *Requiem* blijkt dat Fauré nogal vrij omspringt met de officiële liturgische structuur van de requiemmis. Zoals wel vaker gebeurde zijn het *Introitus* en het *Kyrie* versmolten tot één deel. Het *Graduale* en de *Tractus* werden weggelaten, en van het *Dies Irae* hield Fauré alleen de laatste en meest serene strofe (*Pie Jesu*) over, die als een afzonderlijk deel wordt getoonzet en tegelijkertijd ook het kerndeel van het stuk vormt. Verder nam Fauré met het *Libera me* en *In Paradisum* twee delen op die niet strikt tot de requiemmis behoren. Fauré wilde de platgetreden paden vermijden. Niet alleen muzikaal, ook qua taal en liturgie ging Fauré zijn eigen weg. Ook wat betreft zijn visie op de dood. De afschrikwekkende visioenen over het laatste oordeel die de requiems van Berlioz, Verdi en ook Mozart zo'n dramatische impact geven, hebben bij Fauré plaats gemaakt voor een serene, bijna bedachtzame sfeer. Terecht werd Fauré's *Requiem* ooit "*une berceuse de la mort*" (een wiegelied van de dood) genoemd. De zeven delen van de mis vormen een grote boog met het *Pie Jesu* voor solosopraan als sluitsteen, aan weerszijden geflankeerd door het *Sanctus* en het *Agnus Dei*. Allebei stukken voor koor, met een serene en troostende uitstraling. Daarvóór en daarna brengt de solobariton in het *Offertorium* en *Libera me* het laatste oordeel in herinnering. Ook de hoekdelen tenslotte houden elkaar in evenwicht. Het donkere en plechtige *Introitus* en *Kyrie* vindt een tegenhanger in de heldere klaarheid van het *In Paradisum*.

Muzikale taal

In het *Introitus* en *Kyrie* leunt de muziek sterk op de klankwereld van het gregoriaans. Dit deel klinkt voluit als een smeekbede. Op de woorden “*et lux perpetua*” valt er op de melodie een felle lichtstraal, gesymboliseerd door de hoge noot op ‘*perpetua*’. Met het *Te decet hymnus* schrijft Fauré een prachtig meanderende melodische lijn voor de sopranen, helemaal in lijn met de tekst. Betoverend is het coda van dit deel.

Het *Offertoire* opent met de alt en tenoren in canon die de eerst smeekbede *O Domine* van het offertorium brengen. Met “*de poenis infernis*” (de straffen van de hel) en een dissonant op *infernis* zijn de hellepijnen bijna voelbaar. De smeekbede *O Domine* komt een tweede en derde keer terug in dit deel, telkens een toon hoger. Als om de smeekbede kracht bij te zetten. Bij de derde keer komen de bassen bij dit weefsel, zij versterken de donkerte die zo de weg richting het *Hostias* van de solo bariton bereidt. Na de bariton komt het *O Domine* in alle vier koorstemmen als canon terug. De toegevoegde sopranen geven extra kleur, dat vooral tot zijn recht komt in het opmerkelijke *Amen*: een sierlijke melodische beweging richting hemel.

In het *Sanctus* horen we de wierook bijna letterlijk. De sopranen en de mannenstemmen zingen elkaar het thema toe. Deze sfeer blijft tot we het *Hosanna* bereiken. Met krachtige stoten en akkoorden wordt daar de lofzang geheven. De rust keert vervolgens terug in het coda waar het koor bijna prevelend het *Sanctus* motief herhaalt.

Dan volgt het *Pie Jesu*, het stuk waaraan dit *Requiem* zijn populariteit mede ontleent. Camille Saint-Saëns zei daar al over: “ Uw *Pie Jesu* is het enige, net zoals Mozarts *Ave Verum* het enige *Ave Verum* is”. De melodie en het langzame tempo ademen een bijna kinderlijke devotie.

In het *Agnus Dei* brengt Fauré drie tekstlagen samen: de eigenlijke tekst van het *Agnus Dei*, de tekst van het (verder ontbrekende) *Communio*-antifoon en de openingsregels van het *Introitus*. Hoofdrol is hier weggelegd voor de tenoren. Daarna neemt het vierstemmige koor het over, met veel dramatische accenten. De rust keert terug met de tenoren die de openingsmelodie hernemen. Dan volgt een magisch moment als de sopranen de slotnoot van de tenoren overnemen en er plots een onverwacht akkoord onder de hoge noot van de sopranen klinkt. Alsof er plotseling een groot licht opgaat. Dat is meteen de inzet van de *communio*-tekst : *Lux aeterna luceat eis, Domine*. Daarin verandert voortdurend de toonaard, alsof het licht in al haar schakeringen wordt bezongen.

In het *Libera me* treedt na al deze melodische lijnen vooral het ritme naar voren. Er ontstaat door de ritmische patronen een cadans waaraan het moeilijk ontsnappen lijkt. Dit is dan ook het enige deel waarin de dreiging van het oordeel enigszins voelbaar wordt. Het koor beantwoordt de bede van de bariton in een vierstemmige traditionele zetting. Aan het slot herneemt het koor in unisono de melodie van de bariton.

In het afsluitende deel *In Paradisum* scheidt Fauré net als in het *Sanctus* een bijna etherische sfeer. In deze verklanking van het hemelse paradijs wordt het koor spaarzaam ingezet. Alleen de sopranen in een hoog register vinden een plaats in dit paradijs. Zo ontstaat al met al een bijna gewichtloze, ijle muziek die eeuwig door lijkt te kunnen gaan. Om die reden doen de drie slotakkoorden op het woord *Requiem* enigszins kunstmatig aan, maar wel noodzakelijk. Het stuk moet nou eenmaal eindigen, maar voor velen zal het voelen alsof deze klankwereld nog even zachtjes doorzweeft.....

9. Requiem in d Op. 48

Gabriel Fauré

Introïtus en Kyrie (koor)

Requiem aeternam dona eis, Domine:
et lux perpetua luceat eis.

Te decet hymnus, Deus in Sion:
et tibi reddetur votum in Jerusalem.

Exaudi orationem meam,
ad te omnis caro veniet.

Kyrie eleison, Christe eleison.

*Geef hun de eeuwige rust Heer en
laat het eeuwige licht hen beschijnen.*

*U God komt lof toe in Sion,
en in Jeruzalem zullen wij
onze gelofte aan U inlossen.*

*Hoor mijn gebed,
tot U komt alles wat leeft.*

Heer ontferm U, Christus ontferm U.

Offertorium (koor)

O Domine Jesu Christe,
Rex gloriae,
libera animas defunctorum
de poenis inferni,
et de profundo lacu,
de ore leonis;
ne absorbeat taratarus ne
cadant in obscurum.

*Heer Jezus Christus,
koning der heerlijkheid,
bevrijd de zielen van de gestorvenen
van de straffen der hel,
van de diepe poel des doods,
uit de muil van de leeuw;
opdat de hel hen niet verslindt
en zij niet de duisternis in vallen.*

(Bariton solo)

Hostias et preces tibi

Domine laudis offerimus.

Tu suspice pro animabus illis,
quarum hodie memoriam facimus;

faceas Domine,

de morte transire ad vitam,

quam olim Abrahae promisti,

et semini ejus.

Offergaven brengen wij U,

en wij loven U Heer.

*Heer, neem ze aan terwille van de
zielen die wij vandaag gedenken.*

Laat Heer, hen overgaan

van de dood naar het leven,

zoals U eens beloofde aan Abraham

en zijn nakomelingen.

(Koor)

O Domine Jesu Christe,

Rex gloriae,

libera animas defunctorum

de poenis inferni,

et de profundo lacu,

de ore leonis;

ne absorbeat taratarus ne

cadant in obscurum.

Heer Jezus Christus,

koning der heerlijkheid,

bevrijd de zielen van de gestorvenen

van de straffen der hel,

van de diepe poel des doods,

uit de muil van de leeuw;

opdat de hel hen niet verslindt

en zij niet de duisternis in vallen.

Sanctus (koor)

Sanctus Dominus, Dominus Deus,

Deus Sabaoth.

Pleni sunt coeli et terra gloria tua.

Hosanna in excelsis

Heilig is de Heer, de Heer is God,

God der heerscharen.

Aarde en hemel zijn vol van uw glorie.

Hosanna in den hoge

Pie Jesu (sopraan solo)

Pie Jesu, Domine,

dona eis requiem,

sempiternam requiem

Genadige Heer Jezus,

geef hun rust,

eeuwige rust

Agnus Dei (koor)

Agnus Dei,

qui tollis peccata mundi,

dona eis requiem,

sempiternam requiem.

Lux aeterna luceat eis, Domine;

cum sanctis tuis in aeternum,

quia pius est

Lam Gods,

dat de zonden der wereld wegdraagt,

geef hun rust,

eeuwige rust.

Laat uw eeuwige licht hen beschijnen,

samen met Uw heiligen in eeuwigheid,

want U bent vol van genade

Libera me (bariton solo)

Libera me, Domine,
de morte aeterna,
in die illa tremenda,
in die illa;
quando coeli movendi sunt et terra,
dum veneris iudicare
saeculum per ignem.

(Koor)

Tremens factus sum ego,
et timeo dum discussio venerit
atque ventura ira.
Dies illa,
dies irae,
calamitatis et miseriae,
dies illa, dies magna et amara valde.

In Paradisum (koor)

In paradisum
deducant angeli;
in tuo adventu suscipiant
te martyres,
et perducant te in
civitatem sanctam Jerusalem.
Chorus angelorum
te suscipiat,
et cum Lazaro quondam paupere
aeternam habeas requiem,
aeternam habeas requiem.

*Bevrijd mij Heer,
van de eeuwige dood,
op die huiveringwekkende dag,
die dag,
als hemel en aarde zullen wankelen,
wanneer u zult verschijnen
om de wereld met vuur te oordelen.*

*Ik sidder en ben bang
wanneer het oordeel zal komen
en de toorn nabij is.
Die verschrikkelijke dag,
dag van toorn,
rampspoed en ellende,
die grote en zeer bittere dag*

*We wensen je toe dat de engelen je
begeleiden naar het paradijs;
dat de martelaren je ontvangen
bij je komst
en je begeleiden naar
de heilige stad Jeruzalem.
We wensen je toe dat het koor van
engelen je ontvangt en dat je samen
met de ooit arme Lazarus
eeuwige rust krijgt,
eeuwige rust.*

Uitvoerenden

Tymen Jan Bronda - dirigent

Tymen Jan Bronda is organist, initiator, artistiek leider en dirigent van het door hem in 2006 opgerichte Luthers Bach Ensemble. Hij kreeg zijn eerste orgellessen toen hij zeven jaar was. Na een aantal jaren les te hebben gehad van Piet Wiersma ging hij orgel studeren aan het conservatorium Groningen bij Johan Beeftink en Theo Jellema. Aan het conservatorium van Zwolle behaalde hij zijn diploma kerkmuziek. In 2009 werd zijn orgelstudie bij Reitze Smits, aan de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht, voltooid met de titel Master of Music.

Tymen Jan werd in 2001 cantor-organist van de Lutherse Gemeente te Groningen en organiseerde in deze kerk de serie 'Orgel Anders' (crossover concerten). Daarnaast speelt hij een belangrijke rol bij de Bachcantates die er ten gehore worden gebracht. Als docent Kerkmuziek is hij verbonden aan de opleiding Kerkmuziek Noord-Nederland van de Protestantse Kerk in Nederland (PKN). Als dirigent is hij verder verbonden aan kamerkoor Tiraña uit Groningen. In 2012 nam Tymen Jan het initiatief tot een actie voor reconstructie van het voormalige Schnitgerorgel (1699/1717) van de Lutherse kerk in Groningen. Het klinkende resultaat van deze succesvolle actie, het door Bernhardt Edskes gebouwde barokorgel, kon in 2017 in gebruik worden genomen. Zo herleeft in de Lutherse kerk in Groningen een historische praktijk waarin bij de uitvoering van Bach-cantates het orgel als continuo-instrument wordt ingezet. Het is een interessante ontwikkeling die in de barokke uitvoeringspraktijk internationaal de aandacht trekt.

Tijdens de coronaperiode is de cantatecyclus Membra Jesu Nostri opgenomen. Ook nam Tymen Jan in deze tijd een nieuwe cd op bij het nieuwe barokke continuo-orgel van Bernhardt Edskes, samen met Robert Kuizenga en Mike Fentross.

www.tymenjanbronda.nl

www.youtube.com/c/TymenJanBronda

www.instagram.com/tymenjb

www.facebook.com/tymen.bronda

twitter.com/TymenJan

Robert Koolstra – Orgel

Robert Koolstra begon zijn studie aan het Prins Claus Conservatorium in Groningen (NL) bij Jacques Ogg, Johan Hofmann en Theo Jellema. Hierna specialiseerde hij zich verder in Oude Muziek aan de Guildhall School of Music and Drama in Londen (GB) bij Carole Cerasi. Hij is continuospeler in verschillende ensembles en trad op in Europa, Azië en Noord-Amerika. Als solist geeft hij recitals op zowel orgel als klavecimbel, en in die hoedanigheid werd zijn werk opgenomen op radio en televisie. Momenteel is hij artistiek adviseur

en continuospeler van het barokorkest van het Groningse Luthers Bach Ensemble. Hij werkte samen met musici en dirigenten als Jos van Veldhoven, Ton Koopman, Rachel Podger, Peter Dijkstra.

In 2018 richtte hij de stichting Meerbach op, die zich inzet voor de promotie van het muziekinstrument klavecimbel en oude muziek. Momenteel werkt hij aan een concertreeks waarin alle klavecimbelwerken van Bach worden uitgevoerd in kleine kerken op het platteland. Met deze stichting heeft hij de afgelopen jaren vele bijzondere klavecimbelprojecten georganiseerd.

Clarisse Planchais– Sopraan

Clarisse Planchais is geboren in Bretagne, Frankrijk. Al op jonge leeftijd begon ze met zingen aan het Conservatorium van Nantes. In 2018 won ze de prijs “Jeune Espoir” en de prijs van het “Centre Français de Promotion Lyrique” bij de Internationale Competitie van de Opéra Grand in Avignon. Tijdens haar zangstudie aan het Conservatoire National in Parijs, zong ze bij vele festivals en volgde ze een stage bij de Victoria Hall in Genève, Zwitserland.

In 2021 kwam Clarisse Planchais naar Nederland om zang te gaan studeren aan het Prins Claus Conservatorium in Groningen

bij Hanneke de Wit en Paul Triepels. In 2022 volgde ze een masterclass bij het Internationale Lied Festival in Zeist. In 2023 zong ze in het Talenten Koor voor de productie van *Animal Farm* van Alexander Raskatov, naar de gelijknamige novelle van George Orwell, bij de Nederlandse Nationale Opera, en in maart 2024 bij de Wiener Staatsoper. In October 2023 vertolkte Clarisse de rol van "Dido" in de opera *Dido & Aeneas* van Henry Purcell met het Luthers Bach Ensemble. Ze zong in diverse cantatediensten in Groningen en Leeuwarden en was solist bij een uitvoering van het Requiem van Brahms met het Leeuwarder Kamerkoor. Ze heeft ook een recital "Franse barokmuziek" verzorgd met het Noordelijke Barokensemble. En in december 2023 vertolkte ze, in een productie van Nootstroom in Gorredijk, de rol van "unaconversa" in de opera *Suor Angelica* van Giacomo Puccini.

Jaap de Kok – Bariton

Jaap de Kok (*1998) was van kinds af aan al niet stil te krijgen, hij zong de hele dag door. Na het behalen van zijn Bachelor Orgel en Koordirectie aan het Prins Claus Conservatorium te Groningen startte hij dan ook met de Bachelor Klassiek zang.

Hij kreeg bijvak zang van Marcel Reijans en studeert sinds september 2020 hoofdvak zang bij Hanneke de Wit. Daarnaast krijgt hij les van David Visser, David van Laar en kreeg hij les van Paul Triepels. Hij

volgde masterclasses bij Margreet Honig, Maarten Koningsberger, Paul McNamara, Jan Willem Baljet en Nico van der Meel. Naast het werk als solist zong hij o.a. mee in het koor van de wadopera productie Peter Grimes van B. Britten en in meerdere vocale ensembles. Jaap was dirigent van het Asser Kamerkoor Arpeggio en het Gereformeerd Groninger Mannenkoor. Daarnaast was hij interim-dirigent van 'Concertkoor Gloria Deo' te Drachten en interim cantor van de Grote kerk te Leeuwarden. Momenteel is Jaap dirigent van het Agricola Consort dat hij in 2017 oprichtte. Daarnaast is hij sinds oktober 2022 als artistiek leider verbonden aan het Roder jongenskoor. Zijn basstem kenmerkt zich door zijn warme en diepe klank.

Kamerkoor Tiraña Groningen

Kamerkoor Tiraña uit de stad Groningen is een gemengd koor (SATB) bestaande uit ca. 25 enthousiaste zangers. Het koor is in 1979 opgericht. Tiraña treedt frequent op met twee tot drie programma's per jaar.

Ook zingt het koor tijdens cantatediensten of op uitnodiging. De zorgvuldig samengestelde programma's variëren, waarbij de nadruk ligt op muziek uit de Renaissance en de (vroeg) Barok met af en toe een uitstapje naar de Romantiek en Moderne muziek. De begeleiding tijdens de concerten is zeer divers. Van (barok) orkest, orgel, piano, cello tot a-cappella uitvoeringen.

Meezingen?

Ben jij op zoek naar een enthousiast (klassiek) kamerkoor? Kamerkoor Tiraña is op zoek naar jou! Voor alle stemsoorten is ruimte. Met name (hoge) sopranen, alten en bassen zijn zeer welkom! We repeteren wekelijks op de donderdagavond van 20.00 tot 22.00 uur in de sfeervolle Lutherzaal, Haddingestraat 23 te Groningen. Kom gerust langs, luister of zing mee én proef de sfeer!

Om te voorkomen dat je misschien voor een dichte deur staat, liefst wel even van tevoren mailen: info@kamerkoortirana.nl.

Kamerkoor Tiraña bestaat voor dit project uit de volgende leden:

Sopranen

Jikke Barwegen
Ankie Esenbrink
Tirza van Faassen
Nelleke Jongsma
Roelie Karsijns
Adrienne Weiss
Frony van der Zwaag
Jeanet Hamstra

Alten

Annelies Berends
Ellis Dijkema
Marieke Doezé
Ingeborg Jansen
Rina Tamminga
Wieke Leemhuis
Co Raatjes

Tenoren

Dick Doornbos
Henk de Gelder
Frederik Haan
Ite Harm Meerveld
Ger Veltman

Bassen

Rien van Binnendijk
Erwin Poppen
Arjan Roorda
Jan Stap